

Arrest

nr. 118 547 van 7 februari 2014
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Sierra Leonese nationaliteit te zijn, op 18 oktober 2013 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 17 september 2013.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 3 december 2013 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 23 januari 2014.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat J. DANNEELS loco advocaat P. J. DELODDER en van attaché K. ALLYNS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart een Sierra Leoons staatsburger te zijn van Mandingo afkomst. U werd op X geboren te X en bleef er steeds wonen. U verklaart homoseksueel te zijn. Uw vader was een belangrijke imam. U werd streng opgevoed en veelal binnenshuis gehouden. U hebt steeds geweten dat u homo was. Rond uw 18e had u uw eerste losse homoseksuele contacten. Later had u ook seksuele contacten met verschillende vrouwen. U kreeg ook 2 kinderen bij 2 verschillende vrouwen, namelijk (M.) (°2007) en (A.) (°2010). Door het horen van de gospelmuziek van de burens begon u interesse te krijgen voor het christendom. U leed onder uw strenge islamistische opvoeding en begon te twifelen aan uw eigen

moslim-godsdienst. In 2010 besloot u zich te bekeren en begon u naar de pinksterkerk te gaan. Datzelfde jaar kwam uw vader dit te weten. Hij confronteerde u en na een hoog oplopende ruzie stuurde hij u het huis uit en zei dat hij u nooit meer wilde zien. Jullie hebben elkaar sindsdien nooit meer gezien. U ging vervolgens in de kerk wonen. Daar leerde u (J.D.) kennen. In juni 2012 begon u met hem uw eerste ernstige homoseksuele relatie. Op 27 september 2012 werden jullie echter betrapt toen jullie seks hadden in uw kamer. Een menigte kwam jullie in elkaar slaan. U kon ontsnappen, maar uw partner niet. U weet niet wat er met hem gebeurd is. U vluchtte naar uw vriend (R.) en vertelde wat u overkomen was. U dook bij hem onder terwijl (R.) uw vertrek uit Sierra Leone begon te regelen. (R.) hoorde van uw vader dat hij u zou vermoorden omdat u homo bent. Op 2 november 2012 verliet u Sierra Leone per vliegtuig. De volgende dag kwam u in België aan. Nog 2 dagen later vroeg u asiel aan bij de Belgische asielinstanties. In België begon u een homoseksuele relatie met (S.H.). Later begon u ook een relatie met (M.A.), zonder uw relatie met (S.H.) stop te zetten. Ter ondersteuning van uw asielrelaas legt u een krantenartikel en een geboorteakte neer.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u niet aannemelijk maakt dat in uw hoofd een gegronde vrees voor vervolging zoals bepaald in de Conventie van Genève of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming in aanmerking kan worden genomen.

Betreffende uw bekering tot het christendom moet het volgende opgemerkt worden. U geeft aan dat uw vader, die imam is, u het huis uitzette toen hij dit te weten kwam. Uw vader wilde u nooit meer zien. Jullie hebben elkaar sindsdien ook nooit meer gezien. Op de vraag of u na uw buitenzetting nog problemen ondervonden hebt, haalt u enkel aan dat u het moeilijk had om de eindjes aan elkaar te knopen omdat u nu in uw eigen levensonderhoud moest voorzien. Verder haalt u aan dat er over u geroddeld werd omdat u zich als zoon van een imam bekeerd had tot het christendom. U haalt geen andere problemen aan. U geeft aan dat uw vlucht uit Sierra Leone louter voortvloeit uit uw problemen vanwege uw voorgehouden homoseksuele geaardheid. Dit vindt ook bevestiging in het feit dat u zich reeds in 2010 bekeerde en ruzie kreeg met uw vader, maar dat u pas in november 2012 besloot het land te verlaten (gehoor CGVS, p.7,8,9,10). Tot slot moet nog opgemerkt worden dat volgens informatie van het CGVS (toegevoegd aan het dossier) blijkt dat 75% van de bevolking in Sierra Leone moslim is en 20% christelijk en dat de vrijheid van godsdienst ingeschreven is in de grondwet.

Op basis van bovenstaande feiten kan geconcludeerd worden dat uw aangehaalde problemen ten gevolge van uw aangehaalde bekering tot het christendom onvoldoende ernstig zijn om gezien te worden als een vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Betreffende uw voorgehouden homoseksuele geaardheid moeten meerdere opmerkingen gemaakt worden.

Om te beginnen kunnen bedenkingen gemaakt worden bij uw verklaringen omtrent de ontdekking en beleving van uw homoseksuele geaardheid. U zegt meermaals dat u altijd geweten hebt dat u een homo bent. U hebt hierover niet getwijfeld (gehoor CGVS, p.3,11,12,13). Het is echter vreemd dat u dit altijd geweten zou hebben en dat u nooit enige twijfels gehad zou hebben over uw homoseksuele geaardheid. Immers, gegeven het taboe hierop in uw samenleving is het vreemd dat u uw geaardheid zomaar aannam en er niet de minste twijfels over had. Als u effectief altijd geweten hebt dat u homo bent en er niet aan twijfelde, is het bovendien vreemd dat u vervolgens toch meerdere malen seksuele contacten zou hebben met vrouwen en in 2007 en 2010, dus op 28-jarige en 31-jarige leeftijd zelfs 2 kinderen zou krijgen bij verschillende vrouwen, temeer u absoluut geen kinderwens had en kinderen enkel als een last beschouwde (gehoor CGVS, p.12). U verklaart hierover dat een vrouw, de dienstmeid van uw vader u onder druk zette en zei dat ze u leuk vond en dat u daarom seks met haar had, maar dat u het niet leuk vond (gehoor CGVS, p.11,12). Gegeven het feit dat u zeker was van uw homoseksuele geaardheid is het vreemd dat u toch meerdere seksuele contacten had met vrouwen, enkel omdat zij u onder druk zetten.

De bewustwording van uw homoseksuele geaardheid ging volgens uw verklaringen enkel gepaard met positieve gevoelens. U voelde zich er goed bij en beschouwde het als een natuurlijk gevoel. Op de vraag of u ook negatieve emoties had zoals schaamte, schuldgevoelens of kwaadheid, antwoordde u dat u geen negatieve gevoelens had. Op de vraag of het niet moeilijk was om te beseffen dat u homo bent omdat u leeft in een samenleving waar het niet geaccepteerd is, antwoordt u enkel dat u het verborgen hield (gehoor CGVS, p.12). Gelet op het sociale en religieuze stigma ten aanzien van homoseksualiteit in uw land van herkomst is het bijzonder merkwaardig dat u zich niet meer vragen zou gesteld hebben omtrent uw ontdekte homoseksualiteit. Het is best mogelijk dat u zich persoonlijk goed voelde toen u besepte dat u homo bent, maar het is weinig overtuigend dat dit gevoel niet gepaard ging met schuldgevoelens of schaamtegevoelens omwille van het feit dat uw homoseksuele gevoelens

sociaal volstrekt niet aanvaard waren. Dat u uw ontdekte homoseksuele voorkeur in dergelijke omstandigheden niet als meer problematisch zou hebben ervaren komt dan ook weinig doorleefd over.

Verder moeten kanttekeningen geplaatst worden bij uw homoseksuele ervaringen. U zei dat u rond uw 18e uw eerste homoseksuele contact had. Op de vraag hoe jullie contact legden met elkaar zegt u het volgende: 'we spelen voetbal, zwemmen samen, na het zwemmen tonen we onze penis en zeggen dat de mijne groter is dan de jouwe, we hadden geen vrees, zo was het'. Wanneer gevraagd werd wat daarna gebeurde, zei u:

'voetbal spelen, erna zwemmen in de rivier, daarna naakt langs de rivier, penis vergelijken, daarna seks in de bossen ernaast, zo was het'. Vervolgens werd u gevraagd hoe jullie de stap zetten van naakt zijn na het zwemmen enerzijds naar seks met elkaar hebben anderzijds, hoe jullie ertoe kwamen seks te hebben. U antwoordde: 'we praatten over de grootte van de penis, als de gevoelens er zijn dan gebeurt dit' (gehoor CGVS, p.13). Ondanks het feit dat u meerdere vragen gesteld werden waarin gepolst werd naar de opbouw naar uw eerste homoseksuele contact, blijft u in uw antwoorden steevast erg vaak en komen uw verklaringen totaal niet doorleefd over. U slaagt er totaal niet in aannemelijk te maken hoe u en de jongen (Mu.) ertoe kwamen om seks te hebben na het zwemmen. U zei dat u het initiatief genomen had. Wanneer u nog gevraagd werd of u op voorhand wist of die jongen een homo was, zei u 'we wisten ons samen, praatten over onze penis, hadden het niet over vrouwen, toen hadden we seks'. U wist niet zeker of hij homo was, want hij ging ook met meisjes. U vond uw initiatief tot homoseksuele seks echter niet riskant, want 'dat is wat ik voelde, als hij neen zei zou ik hem niet gedwongen hebben' (gehoor CGVS, p.13). Gegeven het taboe op homoseksualiteit in Sierra Leone is het opmerkelijk dat u zich zo roekeloos gedroeg en dat u homoseksuele avances maakte zonder dat u zeker wist of (Mu.) homo was en hoe hij hierop zou reageren.

Op de vraag of u kunt herkennen of iemand een homo is, zegt u dat dit mogelijk is. U kunt dit zien aan de manier van praten, de manier van wandelen en de manier van kleden. Homo's dragen kleren die het lichaam goed tonen, kleuren zoals de regenboogkleuren, flashy kleuren, felle kleuren. Homo's gedragen zich soms meer vrouwelijk als ze praten en hebben een vrouwelijke manier van wandelen (gehoor CGVS, p.14). Uw uitspraak dat u homo's kunt herkennen aan hun excentrieke manier van kleden en hun vrouwelijke manier van praten en wandelen sluit aan bij de clichématige manier waarop in homo-onvriendelijke milieus naar homo's gekeken wordt. Het feit dat u homo's zelf zo simplistisch percipieert doet afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw voorgehouden homoseksuele geaardheid. Bovendien lijkt het bijzonder riskant en weinig plausibel dat homo's in een homofoob land als Sierra Leone kleren zouden dragen die het lichaam goed tonen, met felle en opvallende kleuren aangezien ze op deze manier net in het oog zouden springen en gepercipieerd zouden worden als homoseksueel.

Naast het feit dat u meerdere buitenhuwelijkse seksuele contacten had met vrouwen en 2 kinderen kreeg bij verschillende vrouwen is er nog een ander gegeven dat afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw voorgehouden homoseksuele geaardheid, namelijk het feit dat u in uw land van herkomst slechts éénmalig een vaste relatie had met een man, een relatie die bovendien kortstondig was, namelijk van juni tot september 2012. Op dat moment was u reeds 33 jaar oud. Voor iemand die al altijd wist dat hij homo was is het bizar dat hij meerdere seksuele contacten zou hebben met vrouwen en slechts eenmaal en pas op latere leeftijd een vaste relatie zou aangaan met een man.

Verder moeten opmerkingen worden gemaakt bij uw beweerde homoseksuele relatie met (J.D.). U stelt dat jullie betrappt werden in jullie kamer, dat de persoon die jullie betrapte, schreeuwde van verontwaardiging en dat al gauw een menigte van meer dan 20 mensen op het geluid afkwamen en met stokken en stenen op jullie begon te slaan (gehoor CGVS, p.8). Het komt dan ook weinig aannemelijk dat u in deze omstandigheden alsnog zou weten te ontsnappen. U zegt dat uw partner (J.D.) niet wist te ontsnappen. U weet niet wat er van hem geworden is. Vervolgens vluchtte u naar uw vriend (R.). U vroeg (R.) om naar Freetown te gaan om bij uw familie te informeren naar hun houding tegenover uw ontdekte homoseksuele geaardheid. U hebt niet aan (R.) gevraagd om te proberen om informatie in te winnen over het lot van uw vermeende partner (J.D.). U vroeg hem enkel informatie in te winnen over uw eigen lot. U hebt zelf ook geen verdere pogingen meer ondernomen om meer te weten te komen over het lot van (J.D.) (gehoor CGVS, p.11). Gegeven het feit dat u volgens uw verklaringen gevoelens had voor (J.D.), dat jullie elkaar bijna elke dag zagen en dat hij uw eerste en enige serieuze homoseksuele partner was (gehoor CGVS, p.15), is uw beperkte interesse in zijn lot opmerkelijk, temeer u de mogelijkheid had om via (R.) informatie in te winnen over zijn lot na jullie betrapting. Uw zeer beperkte interesse in het lot van uw vermeende partner doet afbreuk aan de geloofwaardigheid van jullie voorgehouden relatie.

Daarnaast moeten kanttekening geplaatst worden bij de onvoorzichtigheid die u aan de dag legde. U had seks met (J.D.) in uw kamer, maar in die kamer werd ook het poetsmateriaal van de kerkgemeenschap gestockeerd en de kuisploeg kon dit in uw kamer komen ophalen (gehoor CGVS, p.7,15,16). Het is opvallend dat jullie toch zouden besluiten om seks te hebben in uw kamer

binnen de terreinen van de kerkgemeenschap aangezien er steeds een reële kans was op betrapping, temeer daar uw partner verderop, buiten de kerkgemeenschap een kamer in een huis had die privé was en waar jullie niet gestoord konden worden (gehoor CGVS, p.7,15,16). Gegeven het stigma op homoseksualiteit in Sierra Leone komt jullie risicovolle gedrag weinig aannemelijk over.

Gelet op het geheel van voorgaande vaststellingen kan geen geloof gehecht worden aan uw beweerde homoseksuele geaardheid en uw homoseksuele contacten en relatie met (J.D.). Bijgevolg kan evenmin geloof worden gehecht aan de door u aangehaalde en gevreesde mogelijke gevolgen van uw beweerde homoseksuele geaardheid en uw homoseksuele relatie.

Tot slot kan ook nog worden opgemerkt dat uw verklaringen over het door u **afgelegde reistrajec**t volstrekt ongeloofwaardig overkomen. Zo beweert u van Sierra Leone naar België te zijn gereisd per vliegtuig, maar nooit in het bezit te zijn geweest van enig reisdocument. U stelt dat u met iemand aan de praat raakte in het vliegtuig, deze persoon volgde en nooit enige grenscontrole gepasseerd bent (gehoor CGVS, p.7). Uw verklaringen stroken niet met de informatie van het CGVS (toegevoegd aan het dossier). Daaruit blijkt immers dat op de luchthaven van Zaventem iedereen persoonlijk wordt onderworpen aan een controle van identiteitsdocumenten. Dat u verklaart de luchthaven van Zaventem te hebben verlaten zonder een identiteitsdocument te hebben getoond (gehoor CGVS, p. 7), ondermijnt verder de geloofwaardigheid van uw asielrelaas.

Gezien er geen enkel geloof gehecht kan worden aan uw verklaringen dient besloten te worden dat u er niet in geslaagd bent om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

De geboorteakte die u voorlegt bevat geen enkel objectief element (foto voorzien van een stempel, vingerafdrukken, handtekening, biometrische gegevens) waarmee bewezen kan worden dat u wel degelijk de persoon bent die door dit document wordt bedoeld. Dit is dus geen bewijs van uw identiteit, het vormt hoogstens een zwakke aanwijzing. Aangezien uw relaas over het geheel genomen niet geloofwaardig genoeg is, kan het Commissariaat-generaal uw identiteit niet als bewezen beschouwen enkel op basis van uw verklaringen en dit document. Bij het krantenartikel 'Life of Julius Kabba in danger' op pagina 5 in de krant Awareness Times van 28 september 2012 moeten enkele opmerkingen gemaakt worden. Ten eerste hebben documenten enkel een ondersteunende waarde als ze gepaard gaan met geloofwaardige verklaringen, wat hier allerm minst het geval was. Ten tweede is een krantenartikel in een originele krant slechts een bewijs dat een artikel gepubliceerd is maar geen bewijs van de erin vermelde feiten. In Sierra Leone worden gemakkelijk artikels tegen betaling waardoor hun bewijswaarde bijgevolg bijzonder relatief is (zie informatie in het administratief dossier). Tot slot kan nog worden opgemerkt dat het katern waarin het bewuste artikel voorkomt niet hetzelfde formaat heeft dan de overige pagina's van de krant, zodat betwijfeld kan worden of dit artikel werkelijk deel uitmaakt van de originele krant. Aan het artikel kan dan ook geen bewijswaarde worden gehecht.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep.

2.1.1. In een eerste middel beroept verzoeker zich op de "schending van de Vreemdelingenwet en de Conventie van Genève en het redelijkheids-, het evenredigheids- en zorgvuldigheidsbeginsel".

Het verwondert verzoeker ten eerste dat het feit dat hij geen negatieve gevoelens had bij het besef homoseksueel te zijn een reden is om zijn homoseksualiteit in vraag te stellen. Verzoeker vraagt zich af of iedere persoon die homoseksueel is in Sierra Leone zich verplicht schuldig dient te voelen vooraleer het CGVS daarin enige geloofwaardigheid kan zien. Uiteraard was zijn homoseksualiteit geen evidentie, zoals hij ook stelde, aangezien hij het steeds verborgen diende te houden. Er is een groot verschil tussen het ongemak van het verborgen houden en 'schaamte, schuldgevoelens of kwaadheid' zoals het CGVS stelt. De enkele seksuele contacten met vrouwen kunnen geen aanleiding geven tot het twijfelen aan de geaardheid zelf. Naar alle waarschijnlijkheid zijn er homoseksuelen – zowel in Sierra Leone als in bijvoorbeeld België – die heteroseksuele contacten hebben gehad en ook omgekeerd heteroseksuelen die homoseksuele contacten hebben gehad. Dit betekent volgens verzoeker gezinszins dat zij ook twijfelen aan hun geaardheid.

Waar wordt gesteld dat zijn eerste homoseksuele contacten niet realistisch tot stand zijn gekomen, stelt verzoeker dat op een bepaald ogenblik de gevoelens zijn dat twee partijen zich vinden en een stap naar

die contacten gezet wordt. Het risico bestaat dat (Mu.) geen homoseksueel zou zijn, doch op een bepaald ogenblik dient die stap wel gezet te worden. Dat verzoeker zijn eerste vaste homoseksuele relatie slechts op zijn 33ste zou hebben gehad, kan geenszins betekenen dat hij geen homoseksueel kan zijn. Hetzelfde geldt immers ook voor heteroseksuele relaties, welke verzoeker niet heeft gehad. Hij vraagt zich af of hij dan ook geen heteroseksueel is volgens het CGVS.

Verder is er geen enkele reden waarom verzoeker een relatie zou verzinnen in zijn asielrelaas. Indien het geen standvastige relatie zou geweest zijn, doch een relatie die louter op seksuele betrekkingen zou geënt zijn, dan zou verzoeker met dezelfde problemen als nu te kampen hebben. Verzoeker was inderdaad in de eerste plaats bevreesd voor zijn eigen veiligheid, doch hij wou (R.) niet nog meer in gevaar brengen door zowel navraag te doen naar verzoeker als naar (J.D.).

Waar hem onvoorzichtigheid wordt verweten, voert verzoeker aan dat niet uit het oog mag worden verloren dat normalerwijze de kuisverantwoordelijke op dat moment van de dag niet langskwam en bijgevolg ook niet om het kuisgerief in verzoekers kamer te komen ophalen. Daarenboven is de aanvang van seksuele betrekkingen niet steeds een weldoordachte keuze, doch gebeurt dikwijls impulsief. In normale omstandigheden was verzoekers kamer op dat moment van de dag een veilige plaats om seks te hebben. Dat de kuisverantwoordelijke uitzonderlijk op een ander moment langskwam, kan geenszins betekenen dat verzoekers asielrelaas ongelooftwaardig is.

2.1.2. In een tweede middel beroept verzoeker zich op de schending van artikel 52 en 48/3 *juncto* artikel 62 van de voormelde wet van 15 december 1980 (hierna: vreemdelingenwet), van artikel 1, A, (2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 en van artikel 1 (2) van het Protocol betreffende de status van vluchtelingen van 31 januari 1967.

De door verzoeker aangehaalde problemen houden verband met de criteria vastgelegd in artikel 48/4, § 2, b) van de vreemdelingenwet. Aangezien verzoeker vreest voor zijn fysieke integriteit mag tevens aangenomen worden dat er een reëel risico op ernstige schade is bij een gedwongen terugkeer. Uit de Memorie van Toelichting bij artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet blijkt dat het voldoende is dat wordt aangetoond dat de algemene situatie bedreigend is voor de gehele bevolking van een land "aangezien de gronden voor deze vrees niet specifiek zijn voor het individu".

2.2.1. Omwille van hun onderlinge samenhang worden de ingeroepen middelen hieronder samen behandeld.

2.2.2. Hoe artikel 52 van de vreemdelingenwet geschonden zou kunnen zijn wordt door verzoeker niet uitgewerkt en kan niet worden ingezien daar de bestreden beslissing werd genomen op grond van artikel 57/6, eerste lid, 1° van de vreemdelingenwet.

2.2.3. De formele motiveringsplicht, voorgeschreven in artikel 62 van de vreemdelingenwet, heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De motieven ten grondslag van de bestreden beslissing kunnen op eenvoudige wijze in deze beslissing worden gelezen en uit het verzoekschrift blijkt dat verzoeker deze motieven kent en aan een inhoudelijke kritiek onderwerpt. Bijgevolg is het doel van de formele motiveringsplicht *in casu* bereikt en voert hij in wezen de schending aan van de materiële motiveringsplicht. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden.

2.2.4. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel op de asielzoeker zelf. Zoals iedere burger die om een erkenning vraagt, moet ook hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en hij moet de waarheid vertellen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Handbook and Guidelines on procedures and criteria for determining refugee status*, reissued Geneva, december 2011, nr. 205). De verklaringen van de kandidaat-vluchteling kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze plausibel, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). Zij mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen. Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de

afgelegde verklaringen (UNHCR, a.w., nr. 204). De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn en het is niet de taak van de Raad zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet gaan om die elementen die een toekenning van bescherming kunnen rechtvaardigen.

2.2.5. Ingevolge artikel 49/3 van de vreemdelingenwet wordt verzoekers asielaanvraag in hetgeen volgt bij voorrang onderzocht in het kader van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, en vervolgens in het kader van artikel 48/4.

2.3.1. Inzake zijn voorgehouden bekering tot het christendom blijkt dat verzoeker de motivering dienaangaande niet betwist. Tevens blijkt uit zijn bijgebrachte geboorteakte dat hij bij geboorte de naam 'Julius' kreeg, wat geen islamitische naam is hoewel hij voorhoudt dat zijn vader een imam is. Verzoeker maakt derhalve niet aannemelijk dat hij omwille van religieuze redenen vervolging zou vrezen.

2.3.2. Vooreerst dient opgemerkt dat, hoewel iemands seksuele geaardheid betrekking heeft op zeer intieme gevoelens en de ontdekking ervan een persoonlijk proces is, het aan de asielzoeker toekomt om zijn beweerde homoseksualiteit aannemelijk te maken aan de hand van geloofwaardige verklaringen, die op hun beurt gezien moeten worden in het licht van het al dan niet homofobe karakter van de samenleving waaruit de asielzoeker afkomstig is. Uit een lezing van het gehoorverslag blijkt dat de *protection officer* open vragen heeft gesteld, die verzoeker toelieten om uitgebreide verklaringen af te leggen omtrent de ontdekking en de beleving van zijn beweerde homoseksualiteit in de context van de homofobe Sierra Leonese samenleving. Hierbij dient opgemerkt dat de ongeloofwaardigheid van een asielrelaas niet enkel kan worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, doch ook uit vage, incoherente en ongeloofwaardige verklaringen.

De bestreden beslissing stelt terecht dat verzoeker de ontdekking en beleving van zijn homoseksuele geaardheid niet aannemelijk weet te maken. Zo verklaarde verzoeker tijdens zijn gehoor op het CGVS meerdere malen dat hij altijd geweten heeft homoseksueel te zijn (gehoorverslag CGVS, p. 3, 11, 12 en 13). In dit licht is het dan ook opmerkelijk dat verzoeker twee maal seksuele betrekkingen had met twee verschillende vrouwen en waaruit dan ook nog twee maal een kind is voortgekomen, temeer daar verzoeker kinderen als een last beschouwt (gehoorverslag CGVS, p. 12). Eén van deze vrouwen zou een dienstmeid in het huishouden van zijn vader geweest zijn, die hem onder druk zette (gehoorverslag CGVS, p. 11). Dat verzoeker zich dermate onder druk laat zetten door een dienstmeid dat hij er seksuele betrekkingen mee heeft, terwijl hij reeds zijn hele leven zou weten homoseksueel te zijn, is niet aannemelijk. Dit klemt des te meer daar verzoeker eind 2009 met deze dienstmeid nog seksueel contact had (geboortedatum (A.): 19 augustus 2010 (administratief dossier, stuk 13, verklaring 17 en gehoorverslag CGVS, p. 5)) en hij toen reeds de leeftijd van dertig jaar bereikt had (geboortedatum verzoeker: 15 juni 1979 (gehoorverslag CGVS, p. 2)).

Verder verklaarde verzoeker dat hij er zich goed bij voelde homoseksueel te zijn, dat hij er geen negatieve gevoelens bij had, maar dat hij zijn geaardheid wel verborgen hield (gehoorverslag, CGVS, p. 12). In het licht van de homofobe samenleving in Sierra Leone is het niet aannemelijk dat verzoeker niet spontaan melding maakt van de gevolgen die het standpunt van zijn samenleving ten aanzien van zijn seksuele geaardheid op zijn emotionele en psychologische toestand had. Er kan immers redelijkerwijze verwacht worden dat verzoeker in dergelijke omstandigheden melding maakt van twijfels of angst, zelfs al ervaart hij zijn geaardheid voor hem persoonlijk als positief. Dat verzoeker niet verder komt dan te stellen dat hij zich er goed bij voelde en geen negatieve gevoelens had, komt niet doorleefd over in het licht van de homofobe samenleving in Sierra Leone. In onderhavig verzoekschrift vraagt verzoeker zich af of iedere homoseksueel in Sierra Leone zich schuldig moet voelen, wijst hij op het verschil tussen het ongemak van het verborgen houden van zijn geaardheid en 'schaamte, schuldgevoelens of kwaadheid' en voert hij aan dat heteroseksuele contacten door homoseksuelen of omgekeerd hun geaardheid niet in vraag kan stellen. Gelet op het voorgaande stelt de Raad vast dat verzoeker ter zake niet verder komt dan het herhalen van reeds eerder afgelegde verklaringen, het opwerpen van losse beweringen en het tegenspreken van de gevolgtrekkingen van de commissaris-generaal, hetgeen echter de motieven van de bestreden beslissing niet kan weerleggen.

Waar de bestreden beslissing kanttekeningen plaats bij zijn homoseksuele interactie met (M.), voert verzoeker aan dat op een bepaald ogenblik de stap wel gezet dient te worden. Hiermee kan verzoeker echter niet aantonen dat zijn beschrijving van zijn seksuele contacten met (M.) in het licht van de

homofobe samenleving waarin zij plaatsvonden, aannemelijk gedrag zou zijn, gelet op de risico's die ermee gepaard gaan. Wat betreft zijn verklaring dat hij slechts op 33-jarige leeftijd zijn eerste homoseksuele relatie zou gehad hebben, stelt verzoeker dat dit voor heteroseksuele relaties ook denkbaar is. Desalniettemin is het minstens opmerkelijk dat verzoeker altijd al geweten zou hebben homoseksueel te zijn (zie *supra*), ondertussen twee maal seksuele betrekkingen heeft met vrouwen en hieraan twee kinderen overhoudt en pas op zijn 33ste zou toekomen om met een man een relatie te beginnen. De Raad merkt verder op dat verzoeker geen enkel inhoudelijk verweer voert tegen de vaststellingen in de bestreden beslissing aangaande verzoekers verklaringen over de manier waarop hij homoseksuelen kan herkennen, zodat deze als vaststaand moeten beschouwd worden.

Wat betreft de opmerkingen in de bestreden beslissing aangaande verzoekers vermeende relatie met (J.D.), stelt verzoeker dat deze louter het gevoel van de interviewer weergeven. Verzoeker brengt echter geen concrete gegevens aan waaruit blijkt dat het CGVS bevooroordeeld zou zijn geweest of dat zijn asielaanvraag niet eerlijk zou zijn behandeld. Uit de stukken van het dossier en de bestreden beslissing kan evenmin enige vooringenomenheid of enig gebrek aan objectiviteit worden afgeleid. Bovendien zijn de ambtenaren van het CGVS onpartijdig en hebben deze geen persoonlijk belang bij een positieve of negatieve beslissing ten aanzien van de kandidaat-vluchteling. Als dusdanig bieden zij de nodige garanties inzake objectiviteit. Verzoeker komt dan ook opnieuw niet verder dan het herhalen van reeds eerder afgelegde verklaringen, het opwerpen van losse beweringen en het tegenspreken van de gevolgtrekkingen van de commissaris-generaal, hetgeen de motieven van de bestreden beslissing niet kan weerleggen. Deze motieven vinden steun in het administratief dossier, zijn pertinent en correct en worden door de Raad overgenomen.

Vervolgens stelt verzoeker nog dat de kuisverantwoordelijke van de kerkgemeenschap waar hij verbleef normaal niet op dat moment van de dag waarop hij met (J.D.) seksuele betrekkingen had in zijn kamer, waar een deel van het kuisgerief stond, langskwam, maar die dag toch uitzonderlijk op een ander moment, met name wanneer verzoeker voormelde seksuele betrekkingen had, in zijn kamer het kuisgerief kwam ophalen. Uit een lezing van het gehoorverslag blijkt echter nergens dat de kuisverantwoordelijke normaal steeds op hetzelfde moment van de dag het kuisgerief kwam halen. Meer zelfs, verzoeker stelde zelf met betrekking tot het risico op betrapping in zijn kamer: "*Bij mij is het meer riskant want church compound, maar als iedereen weg is doen we het soms daar*" (gehoorverslag CGVS, p. 16). Verzoekers verklaring in onderhavig verzoekschrift is dan ook niet meer dan een poging om zijn risicovol gedrag te vergoelijken en een loutere *post factum*-verklaring.

Gelet op het voorgaande kan geen geloof gehecht worden aan verzoekers bewering homoseksueel te zijn, noch aan de gevolgen die hij hiervan beweert te hebben ondervonden.

De Raad stelt tevens vast dat verzoeker evenmin enig inhoudelijk verweer voert tegen de vaststellingen in de bestreden beslissing aangaande zijn afgelegde reisweg en de bijgebrachte krant, zodat ook deze als vaststaand moeten beschouwd worden en verder afbreuk doen aan de algehele geloofwaardigheid van verzoekers asielrelaas.

Het voorafgaande in acht genomen, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging heeft in de zin van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

2.3.3. Waar verzoeker aangaande artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet stelt dat het voldoende is dat wordt aangetoond dat de algemene situatie bedreigend is voor de gehele bevolking van een land, dient opgemerkt dat verzoeker geen begin van bewijs bijbrengt dat er in Sierra Leone sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict in de zin van voormeld artikel.

Gelet op de hoger vastgestelde ongeloofwaardigheid van zijn relaas en de elementen in het dossier toont verzoeker niet aan dat er in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij een reëel risico loopt op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2 van de vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zeven februari tweeduizend veertien door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

W. MULS